

ՍԱՅԻՍՅԱՆ ՀԱՂԹԱՍԱԿՆԵՐՆ ՈՒՂԵԿՑԵԼՈՒ ԵՆ ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԻՆ

Սայիսի 9-ը յուրաքանչյուր հայի համար լոկ ամսաթիվ չէ, այն լուսավոր ապագայի կերտման խորհրդանշ է: Այս օրը եռատոն է մեզ համար. հայ ժողովուրդը մեծ խանդակառությամբ նշում է 1945-ին Հայրենական մեծ պատերազմում խորհրդային ժողովուրդների, այդ բվում՝ հայերի հաղթանակի տոնը, Շուշիի ազատագրման եւ Արցախի պաշտպանության բանակի ստեղծման տարեդարձը:

Հայրենական պատերազմի տարբեր ռազմա-

ճակատներում կռվել ու հաղթանակում իրենց ավանդն են ունեցել 600 հազար հայորդներ: Հայ ազգը տվել է 4 մարշալ՝ Բարորամյան, Բաբաջանյան, Խուոյակով (Խամփերյանց), Աղանով և ԽՄՀՍ-ի մեկ ծովակալ՝ Խսակով: 70 հազար հայ մարտիկներ պարզատարվել են մարտական շքանշաններով ու մեդալներով, 27 շարքային գինվոր դարձել է փառքի Սբ. Ղազանչեցող ավերված զմբեթին արդեն ծածանվում էր հայոց հաղթական եռագույնը: Այն նորանկախ Հայաստանի պատմության ամենափառավոր էջերից է:

Սայիսի 9-ին նշվում է նաև Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետության պաշտպանության բանակի ստեղծման տարեդարձը: Բանակ, որ մեր երկրի անվտանգության և խաղաղության երաշխիքն է: Մեզ նման ճակատագիր ունեցող ժողովուրդներին հնարավոր է եղել հաղթել միայն հաղթական ոգին կոտրելու հետո. մեր թշնամներն ել դա շատ լավ գիտեն, հաշվարկել են, բայց Հայ Հերոսի խիզախությանը հայկական ջոկատները հաջողությամբ ավարտեցին «Հարսանիք լեռներում» օպերացիան, որի արդյունքում ազատագրվեց իրաշագեղ Շուշի: Շուշիի ազատագրումն էլ բեկումնային դարձավ դարապայան պատերազմում և նախանշեց հետագա հաղթանակների ուղին: Ազատագրական գործողություններում իրականացվել են 4 ուղղությամբ միաժամանակյա հարձակումներով: Սայիսի 8-ի գիշերը՝ ժամը 2.30-ին Քիրսի ռազմական դիրքերը գրավելուց և Լաշին-Շուշի ճանապարհը հսկողության տակ վերցնելուց հետո հայկական զորքը մտնում է Շուշ-

**Աննա ԱՐԱՐՈՒՅՅԱՆ,
լրագրություն 3-րդ կուրս**

Ե Ր Թ Ղ Ե Պ Ի Ծ Ո Ւ Ծ Ի

1992-ի մայիսի 9-ը ուկե տառերով է գրվել արցախյան ազգային-ազատագրական պայքարի տարեգործության էջերում: Բանասիրական ֆակուլտետի ակտիվ ուսանողները մայիսի 9-ը նշեցին հաղթանակած բերդաքաղաք Շուշիում:

Ուսանողները մասնակցեցին տոնական միջոցառումներին, եղան բերդաքաղաքի գեղատեսիլ վայրերում: Սայիսյան հաղթանակները շարունակական են, դրանք ուղեկցելու են հայ ժողովրդին, որն ապրում ու արարում է այս հոլորւմ:

Լիլիթ ՄԱՐԳԱՐՅԱՆ

ՀԱՂԹՈՒՄ Է ՆԱ, ՈՎ ՀԱՎԱՏՈՒՄ Է ԻՐ ՀԱՂԹԱՆԱԿԻՆ

Կան անհատներ, որոնց համար արվեստն առավել ծշմարիտ է, քան իրականությունը, քանզի նորը արվեստի միջոցով կարելի է որսալ իրական ծշմարտությունը: Նրա համար հայտնիների հետ շփումն ու համագործակցությունը մանկական վաղների երազանքը էր, իսկ այսօր՝ արդեն իրականությունը: Նա ամեափ կարևորությունը այն է, որ այսօր մար յուրաքանչյուր ելույթը կենսակերպ է, արտահայտած միջամատական գործականությունը: Այս ամանողական և մանկավարժական գործությունը անդամագիտ է, կարո՞ղ ենք այսօր պարծենալ մայր բուհով, մեր թիմով:

-Անուշ, նաև շնորհավորում եմ Արցախի բուհերի հավաքականի կազմում քո արդեն իսկ արձանագրած հաջողության, համբահայտ «Շումորի լիգա» նախագծի 3-րդ կիսանդրափակիչ փուլն անցնելու առթիվ: Մեծ բենջ ու բարձունքներ են մասնակին մաղթում: Եվ այս ամառի համար կարուցողական ջիղն ինձ տարավ մանկավարժության բնագավառը: Այսօր, լինելով մայր բուհի ուսանող, աշխարհագործություն առաջական կամաց աշխատավոր նախանձերում է: Եվ այս ամառի համար կարուցողական ջիղն ինձ տարավ մանկավարժության բնագավառը: Այսօր, լինելով մայր բուհի ուսանող, աշխարհագործություն են դասավանդումներ, նաև Սարտակերտի հիմնական և ճանկաթաղի միջնակարգ դպրոցներում: Սիրում եմ մանկավարժի աշխատանքը, երբեն ուսանողական կյանքը զուգահեռելով նրան:

-

-

- Ենթակալություն նախարարների համար: Դեռ դպրոցական աշխատանքներում ու ամսնական աշխատանքներում: Լինելով աշակերտական կոմիտեի նախագահ երկար աշխատավոր արդյունքն է: Չե՞ որ այս ամսնար արվում է հանուն մեծ մասնական նախատակի: Նախագծի շրջանակներում առավել առանձնացվում և շեշտադրվում է արցախյան կոլորիտի և հումորի քաղցրությունը:

- Ենշուշտ, պարծենալ մեր թիմով կարող ենք: Դական փոփոխություններ ու աշխարհագիտական կազմում և խաղաղական միջամագիտ է, կարո՞ղ ենք այսօր պարծենալ մայր բուհով:

- Ենշուշտ, մեր թիմարացման արդյունքում խորականություն դրվեց Հայաստան-Արցախ անդամագիտներուն: Որքանո՞վ էր դա տեսանելի խաղում՝ ժողորդի անաշառության դիրքորոշումներում և հայաստանյան հանդիսատեսի կողմից: - Նան կարօրատափակ երբեկաց չենք մկանելու ու չենք զգացել: Ժյուրին միանշանակ օբյեկտիվ և անաշար է: Զանդիսատեսը ուղղակի հրաշք: Անզամ ծագումով արցախյան ժյուրիների օբյեկտիվությունն է տեսանելի: Մրցակցության դաշտում դիտարկում է լի խաղաղ, առաջատար և առավել հաջող ելույթը, բնական կեցվածքը, վարպետությունը, ներկայացված առողջ հումորի լիարժեքության աստիճանը: Բացարձակ ոչ մի առումով չկա խորականություն: Թիմային կազմը համերաշխ է, սրտացավ միմյանց հաղանակու ոգեշնչվում: Ուժերը հասունացնել:

- Իսկ հ՞նչ տպավորություններ ունեք ծեր հետ աշխատող ստեղծագործական կազմից, ժյուրիի անդամներից և մրցակից թիմերից: Ի՞նչ եք հասցել տեսանելի:

- Միանշանակ դրական կազմը կազմում և աշխատում նախագծի վրա: Եվ տեսանելի կազմը և կաղորից դրում է ամեն ինչ՝ բոլոր գույնները ցուցադրելու համար: Հասցել կազմը նախարարների առաջնորդություններ, տաղանդավառը ընկերներ, փորձի փոխանկում և աննկարապատճելի հիշարժան պատմություններ: Եր դու բենում են, և ամբողջ դահլիճը ուղղության ճափահարում է քեզ: Բենի գունային լույսերը... Այդ ամենը ստեղծում է ներդաշնակ հարմոնիա: Թվում է, դա դու սկիզբն է: Անվերջանելի է...

-

-

- Անուշ, ինչ արցախյան անդամներուն է անդամների մարդությունը: Ունեք ծեր հետ աշխատող ստեղծագործական կազմից, ժյուրիի անդամներից և մրցակից թիմերից:

- Միանշանակ դրական կազմը կազմում և աշխատում նախագծի վրա:

- Ենթակալություն նախարարների հետ: Այդ շփումը հարատացներել է ինձ հոգեպես և միշտ կման որպես բարի հիշողություն՝ նաքուր հոգի, անկեղծ ժաիտ ու ներդին մասին: Թիմային կազմը ու վերջին սկսանակ տաղանդաներին:

- Ո՞ր՞ն է քո կարգախոսը կյանքում:

- Լավույրուն արա, կյանքի «բումերանց» շղթայով մի օր անպայման փոխադարձության սկզբունքը կվերադարձն:

- Գնահատենք ծեր թիմի անցած ճամապարհը՝ ինչպես կմերկանությունների աշխատանքների աշխատանքների աշխատանքների:

- Այս փուլերը անհրաժեշտություն են յուրաքանչյուր և մասնակցիների համար, քիչի համար աղջուկան աշխատանքների աշխատանքների:

- Այս փուլերը անհրաժեշտություն են յուրաքանչյուր և մասնակցիների համար, քիչի համար աղջուկան աշխատանքների աշխատանքների:

- Հարցագրույցը՝ Անահիտ ՀԱԿՈՐՅԱՆԻ

ԳՐԱԴԱՐԱՆՆԵՐԸ՝ ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ՀՈԳՈՒ ԳԱՆՉԱՐԱՆ

Գրադարանները՝ որպես գրավոր հուշարձանների պահողներ, գոյություն են ունեցել հազարամյակներ ի վեր: Գրադարանների միջոցով է իրականացվում մշակութային արժեքների պահպանան գործներացը: Սարդկության մտքի զարգացման պատճենություն ու թրիչքը կապված են գրքի և գրադարանների հետ: Գրադարանները թեև կարծեն լրության արտացոլանք են, բայց նրանք շարունակում են ծառայել մարդկության զարգացմանը:

Ստեփանակերտի Մուրացանի անվան քաղաքային գրադարանի տնօրեն Մարիա Խաչատրյանի կարծիքով անգամ այս դարաշրջանում, երբ էլեկտրոնային հարթակն ամեն ինչին փոխարինելու ենել, գրադարաններն ու գրքերը հրենա տեղում ամենին չեն զիջում էլեկտրոնային գրքերին: Մեզ հետ ունեցած գրույցում Մ. Խաչատրյանը նշեց, որ մեր հասարակությունը ընթերցասեր է: Ավելի շատ ընթերցում են ժամանակակից բեսթենները, մեր դասականներին, ծրագրային գրականությունը, պատմավեպերը: Բացի այդ, յուրաքանչյուր ընթերցող ունի իր նախասիրությունները:

Մուրացանի անվան քաղաքային գրադարանը բացվել է 1965թ-ին Բոգդան Կոնույանցի անվան գրույցում: Ակգրում Սաքիմ Գորկու անվան էր, հետո վերանվանվել է Մուրացանի անվան քաղաքային գրադարան:

Գրադարանն ունի նորոգված ու բարեկարգ շենքային պայմաններ, հարմարավետ ընթերցասրահ, ապահոված է համակարգիչներով:

Գրադարանի տարեկան այցելուների թիվը 3 հազարից ավելի է, այցելում են տարբեր տարիքային խմբերի ընթերցողներ՝ դպրոցականներ, ուսանողներ, միջին տարիքի մարդիկ և բոշակառուներ: Ամեն տարի գրադարանի ֆոնդը համալրվում է նոր գրքերով՝ ըստ ընթերցողների պահանջի: Գրադարանի ֆոնդը ունի 49 հազար կտոր հայերեն և ուսւերեն գիրք: Բայց գրադարանի ֆոնդը համալրվում է նաև նվիրատվությունների շնորհված գրողները իրենց հրատարակած գրքերից նվիրում են գրադարանին, լինում են նվիրատվություններ

ՄԻԶՈՑԱՌՈՒՄ՝ ԱՃԱԿԵՐՏ-ՈՒՍԱՆՈՂ-ԶԻՆՎՈՐ ԵՌԱՄԻԱՍՆՈՒԹՅԱՄԲ

Ծառ Ազնավորի անվան մշակույթի կենտրոնում բնագիտական ֆակուլտետի Ուսւ ճախածեռնությամբ տեղի է ունեցել տոնական համերգ, որին ներկա էին ֆակուլտետի ուսանողներ:

Համերգին հնչել են հայրենասիրական կատարումներ, երգ, պար, ասմունք: Ուշագրավ էր, որ միջոցառմանը բացի ուսանողներից, մասնակցում էին նաև աշակերտներ, զինվորներ:

Միջոցառման նախաձեռնող, բնագիտական ֆակուլտետի պատմության և իրավագիտության ֆակուլտետի իրավունքի ամբիոնի դասախոս Շուրա Օհանյանի նախաձեռնությամբ «Նախաճնության հիմնահարցերը քրեական դատավարություն» դասընթացի շրջանակներում իրավագիտություն մասնագիտությամբ սովորող ուսանողները կազմակերպել են դատախաղ՝ վաշխառության թեմայվ:

ՊԱՍԴԻՍՈԹՅՈՒՆԸ ՀԱՐԻՔԵ

Դարեր ի վեր հայ ժողովուրդը պարտադրված էր ծամր կյանքի: Հարևան պետությունների միջև կռվախնծոր դարձած Հայաստանը անընդհատ ավերվում ու թալանվում էր ենթարկվությունների և զրկանքների: Ենց այս պատճառով պանդխությունն մի ուղի է, որով քայլել են համարյա շատ հայեր: Կարծելով, թե օտար երկրում կարող են փող վաստակել, հայ պանդուխները տարիներով չարչարպում էին օտարների համար ինչ - որ կոպեկների դիմաց և վերջում էլ օտարների պատերի տակ հոգին պամդում՝ ընտանիքի և ծնողների կարոտը սրտում: Պանդխության մասին հայ գրողներից շատերն են գրել: Հայ պանդուխնի ժամը նյութական ու հոգնոր վիճակը արտացոլվել է միջնադարյան պանդխության էջերում, որոնց մի մասը հորինված է հայրենների ծնով:

Քանի- քանիսն են արժանացել այս բախտին, քանի- քանիսն են մնացել պանդխության մեջ, բայց բոլորն էլ խոսել են հայոց լեզվով և մահանալիս հայերեն են աղոթել և միշտ բարձր են պահել հայի պատիվը:

Պանդխությունը չարիք է, մի հեռացեք հայրենի տնից, հայրենիքից, մարդը հզոր է, երբ իր հարազատ հողի վրա է:

Սարդու համար միակ սրբությունը մայրն է: հսկ մայր ասելով հասկանում ենք նաև

ՈՒՍԱՆՈՂՆԵՐԸ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԵԼ ԵՆ ԴԱՏԱԽԱՂ

կուրսի և բակալավրիատի իրավագիտություն մասնագիտությունների 3-րդ կուրսի ուսանողները:

«Վաշխառությունը արդիական է ներկայումս: Նպատակն էր ուսանողներին, ինչպես նաև քաղաքացիներին իրավեկել վաշխառության դեպքերի մասին, որպեսզի հետագայում զերծ մնան նման դեպքերից ու երբեք չհայտնվեն այնպիսի իրավիճակներում, ինչպիսին հայտնվել էին տուժողները», - ասել է ուսանողուիի Տաթևիկ Սիբայելյանը՝ մանրամասնելով, որ նպատակ են ունեցել նաև ուսանողներին ցույց տալ, թե ինչպես են կազմակերպում դատավարությունները:

Շուրա Օհանյանը, կարևորելով դատական խաղերի կազմակերպման անհրաժեշտությունը, նշել է, որ դրանք օգնում են քաղաքացիներին իմանալու օրենքները՝ միահամանակ հեռու պահելով նման գործարքներից:

Ուսանողուիի Լուիզա Ներսիսյանի խոսքով՝ դատական խաղը նպաստել է բննիչի և դատախաղի կողմից կատարվող գործողություններին մանրամասն ծանոթանալուն, ինչպես նաև դատական նիստի ու դատավարության ընդհանուր կանոններին տիրապետելուն:

«ԶԻՆՎՈՐԻ ԿՈՂՔԻՆ, ԶԻՆՎՈՐԻ ՄՈՏ»

Արդյ բնագիտական ֆակուլտետի 1-ին կուրսի ուսանողները բանասիրական ֆակուլտետի հայոց լեզվի ամբիոնի դասախոսներ Ծովինար Դասրաբյանի և ժենյա Պո-

Արգիլե սարգաւթան

η U u \bar{u} \bar{o} U L h U u 3 h U

Մենք խաղաղ էինք մեր լեռների պես,
Դուք հողմերի պես խուժեցիք վայրագ:
Մենք ծեր դեմ ելանք մեր լեռների պես,
Դուք հողմերի պես ոռնացիք վայրագ:
Մյու մենք հավերժ ենք մեր լեռների պես,
Դուք հողմերի պես կկորչեք վայրագ:
(Ք. Ծիրազ)

Դայ ժողովրդի համար մայիսը յուրահատուկ է: Մեր բոլոր հաղթանակները կարծես շաղկապվել են գարնան զարթոնքի հետ: Դին ու հայտնի ծշնարսություն է. «պատմությունը սիրում է կրկնվել»... Սկսենք ամենասկզբից:

451թ., մայիսի 26, Ավարայրի ճակատամարտ։ Յաղթանակ, որը հաստատեց հայի չծուլվելու կամքը։ Դարեր շարունակ հային սպառնացել է ինքնությունը կորցնելու ահասարսութ վտանգը։ Բայց, ինչպես ասում են. «միասնականության արդյունքը հաղթանակն է»։

1918թ., մայիսի 22-28. Սարդարապատի ճակատամարտ, հետո՝ Բաշ-Ապարան ու Ղարաբղիլսա: Յաղթանակներ, որոնք հաստատեցին մեր ապրելու և հարատևելու իրավունքը: Այս հաղթանակները ծախողեցին հային խսպա ջնջելու երիտրուրական ապարդյուն ծրագրերը: Յայկական կանոնավոր ուժերին ու կամավորականներին հաջողվեց կենաց ու մահու ճակատամարտերում անհավանական հաղթանակներ տանել թուրք հրոսակների դեմ և ասել.

«Հայ եմ, պետք է հարատևնեմ»:
1918թ. մայիսի 28, Հայաստանի Առաջին Հանրապետության հռչակման օր: Ազգային հաղթանակ, որը հային տվեց ազատության իրավունքը: Մայիսյան հաղթանակները հնարավորություն տվեցին հայերին Վերականգնելու կորցրած անկախությունը: Հայ ժողովրդի դարավոր կյանքում տեղի ունեցած բազմաթիվ պատերազմներից հետո ստեղծվեց Հայաստանի Առաջին Հանրապետությունը: 1945թ., մայիսի 9, Մեծ Հաղթանակի օր: Այս անգամ ևս հաղթանակը փառահեղ էր: Խորհրդային Միության կազմում գտն-

վող ազգերի՝
այդ թվում և հա-
յերի համատեղ
ջանքերով կա-
րող ացանքը ք
փայլուն հաղ-
թանակ տանել,
ասելով՝ մենք
դեմ ենք Փաշիզ-
մին:

Հիանա ՄովսեսՅԱՆ,
ԴԼԳ 1-ին կուրս

ղոսյանի հետ մայիսյան տոներին նվիրված միջոցառման շրջանակներում մշակութային ծրագրով այցելել են Մարտակերտի շրջանում տեղակայված զորամասերից մեկը:

«Զինվորի կողքին, զինվորի մոտ» խորագրով ծրագրի շրջանակում զորամասում կազմակերպվեց ինտելեկտուալ խաղ զինվորների միջև։ Դաշտին հայրենասիրական կատարումներ, երգ, ասմունք, ազգագրական պարեր, որոնք զինվորների առօրյան դարձրին ավելի հետաքրքիր ու բովանդակալից։ Դայրենասիրական ոգով պարուրված այսպիսի միջոցառումներն, իհարկե, նպաստում են բանակ-հասարակություն կապի ամրապնդմանը, որոնց մեջ սիրով են մասնակցում ԱրՊՀ ուսանողները։

ԱՅՀԻՄ 18-ԻՆ ՆԵՎՈՒՄ Է ԹԱՆԳԱՐԱՆԵՐԻ ՄԻՋԱԶՊԱՅԻՆ ՕՐԸ

Արցախի պետական պատմաբերկրագիտական թանգարանը ԼՂԴ պատմամշակութային այն օջախն է, որն արդեն 80 տարի է իր այցելուներին ներկայացնում է Արցախի պատմությունը՝ հնագույն ժամանակներից մինչև մեր օրերը:

Բազմադարյան պատմություն ունի
հայ ժողովուրդը։
Օտարերկրյա գավ-
թիշներն ու բռնակալ-
ները դարեր շարու-
նակ ավերել, իրի ու
սրի են մատնել մեր հիասքանչ Երկիրը,
փորձել ամբողջությամբ ոչնչացնել Արա-
մակույթն ու պատմական հուշարձանները,
ձգտել են վերացնել Երա ինքնության վկա-
յականները՝ լեզուն, մշակույթն ու հավա-
տը։

Իր իհմնադրման պահից՝ 1939 թվականից, չնայած Խորհրդային Ադրբեյջանի կողմից իրականացվող քաղաքականության պայմաններին, ապաև, վերջինիս կողմից Լեռնային Ղարաբաղին պարտադրված պատերազմի թոհ ու թոհին, թանգարանը կարողացել է հավաքագրել ու պահպանել ազգայինը ներկայացնող նյութական ու հոգևոր արժեքներ: Այստեղ հավաքվում և պահպանվում են ազգի դիմագիծը ներկայացնող նյութական ու հոգևոր անգնահատելի արժեքներ՝ սկսած նախնադարյան ժամանակաշրջանից: Դիմագիծը պատմամշակութային օջախի պատերն ել, գույքն ել, սակայն այս ամենին հմայք տվող մեր ազգային արժեքներն իրենց հնությամբ արդեն 80 տարի եգորավում են այցելուներին:

Թանգարանի հարուստ նյութերից ցուցադրությունն սկսվում է Արցախի բնաշխարհը պատկերող հետաքրքիր տեսարաններով, որին հաջորդում է հնագիտության բաժինը: Այստեղ ցուցադրված նյութերից մեջ, մասնավորապես, ընդգրկված են բնության քարացած նմուշներ, ամենավաղ քարեղարյան գործիքներ, բրոնզե ամենատարբեր իրեր, ուրարտական ժամանակներից պահպանված զարմանահրաշ զարդագոտիներով կավանոթներ, հայկական, հոռմեական, պարսկական, արաբական ծագումով ու փորագրություններով արծաթե, պղնձեղորամներ:

Հայոց առաջին հայրապետ Գրիգոր Լուսավորիչը օժել է Արցախում առաջին եկեղեցիներից մեկի՝ Ամարասի հիմքերը, որի լուսամկարի և հաճապատասխան քարտեզից ցուցադրությամբ սկսվում է թաճգարանի միջնադարյան բաժինը։ Այստեղ առկա են նաև Հարավային Կովկասում քրիստոնեության քարոզչության փաստացի ապացույց-

Ներ: Արանձնակի հետաքրքրություն է ներկայացնում նաև ազգագրության բաժինը, որտեղ ցուցադրությունը սկսվում է արցախցու նահապետական ընտանիքի (տատիկը ճախարակով թել է մանում, իսկ պապիկը իր մշակած կաշուց տրեխ (կոչեկի տեսակ) է կարում) տեսարանով: Ներկայացված են նաև գորգագործական հին դագափ, արցախյան գորգագործության նմուշներ՝ XVIII-XIXդդ.-ի գորգեր: XIX դարում հայ մշակույթի կենտրոնն էր Շուշին, որի մասին են պատմում ցուցադրված փաստաթղթերը, հին տպագիր գորերը, լուսանկարները:

Փաստագրական նյութերով առավել հարուստ են նոր և նորագույն բաժինները, որտեղ ներկայացվում են արցախահայության մղած ազգային ազատագրական պայքարն Ադրբեջանի դեմ: Այստեղ է տեղադրված 1926թ.-ի Հայաստանի քարտեզը, որը պատրաստվել էր 1920թ.-ի օգոստոսի 10-ի պայմանագրի համաձայն, ինչպես նաև 1920թ.-ի մարտի 20-23-ին տեղի ունեցած ողբերգական դեպքերի մասին վկայող փաստաթղթեր: Առանձին հետաքրքրություն են ներկայացնում հայտնի արցախցիների, Հայրենական մեծ պատերազմի, արցախյան համագգային շարժման, Ղարաբաղյան ազգային ազատագրական պատերազմի, հետպատերազմյան շրջանում Լեռնային Ղարաբաղի մասին պատմող թանգարանի վերջին բաժինները:

Մտնելով պատմամշակույթային այս օջախը հայրտություն ես ապրում, որ ծնվել ես Աղասի աշխարհում:

Մենք անկախության սերունդն ենք, սերունդ, որ պետք է տեղյակ լինի իր ազգի մշակույթից, յուրաքանչյուր ցուցանմուշի նայելիս գիտակցի դրա կարևորությունը, սերունդ, որ ավելի անարիկ ու հզոր պիտի դարձնի մեր պատեմական հողը՝ նորանեակ Առաքի Յանուարեթությունը:

ՅԵՐԱԿԱՆ ՊՈՎՉԱՍՆԻՍՅԱՆ,
հայ գրակ. պատմություն մասնագիտա-
ցում, մագիստրատուրա 2-րդ կուրս